

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122248420
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122248420.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, proti žalovanému: H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/X, XXX XX L. L., o zaplatenie 4.768,33 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13Csp/14/2022 - 90 zo dňa 22. novembra 2022, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd rozhodol tak, že žalobu žalobcu zamietol (prvý výrok) a žalovanému nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania nepriznal (druhý výrok).
2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 4.768,33 EUR s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 4.518,26 EUR od 10.10.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania.
3. Z vykonaného dokazovania a právneho posúdenia považoval okresný súd za nesporné, že právny predchodca žalobcu (V. banka, a.s.) a žalovaný uzatvorili dňa 13.02.2018 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“). Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 5.000 EUR pri fixnej úrokovej sadzbe 12,90% ročne, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 72 splátkach po 100,58 EUR s termínom konečnej splatnosti dňa 20.01.2024. V dôsledku omeškania žalovaného so splácaním úveru právny predchodca žalobcu pristúpil k jeho predčasnému zosplateniu a následne postúpil svoju pohľadávku z úveru na žalobcu, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.01.2021. Okresný súd konštatoval, že zmluva z právneho hľadiska je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., a zároveň sa jedná o spotrebiteľský vzťah v zmysle § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). V prvom rade súd prvej inštancie skúmal otázku aktívnej vecnej legitímácie. Uviedol, že aktívna vecná legitímácia žalobcu súvisí so splnením podmienok určených v § 17 zákona č. 129/2010 Z. z., § 53 ods. 9, § 565 OZ a § 92 ods. 2 zákona o bankách. Konštatoval, že vykonaným dokazovaním nemal preukázané účinné predčasné zosplatenie úveru k 03.04.2019 v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, nakoľko žalobca nepreukázal, že výzva pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 01.02.2019 (ďalej len „výzva“) a oznámenie o vyhlásení splatnosti úveru zo dňa 04.03.2018 (ďalej len „oznámenie“) sa dostali do dispozičnej sféry žalovaného, nakoľko predložil iba podacie hácky. V tomto smere poukázal na

rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/162/2020 z 27.10.2021 zverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR 2/2022 - R6/2022, ako aj uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 6CoCsp/44/2022 z 17.10.2022. Ak teda ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný úver (nedošlo k platnému zosplatneniu) a termín splatnosti úver bol podľa zmluvy dňa 20.01.2024, právny predchodca žalobcu nemohol postúpiť svoju pohľadávku z úveru v celosti inému subjektu s poukazom na § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. a pokiaľ sa tak stalo, vyhodnotil zmluvu o postúpení pohľadávok ako neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ, a preto žalobca nie je v spore aktívne vecne legitimovaný. Taktiež poukázal na nesplnenie podmienok postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Na záver okresný súd hypoteticky uviedol, že ak by žalobca preukázal účinné zosplatnenie úveru, tak pohľadávka by bola podľa názoru prvoinštančného súdu aj tak premlčaná po uplynutí trojročnej premlčacej doby v zmysle § 103 OZ, keďže táto by uplynula dňa 21.02.2022 a žaloba bola podaná dňa 24.02.2022.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 v spojení s čl. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) tak, že nakoľko v spore úspešnému žalobcovi žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

5. V zákonnej lehote podal proti rozsudku okresného súdu odvolanie žalobca, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Žiadal rozsudok okresného zmeniť tak, že odvolací súd žalobe vyhovie a žalobcovi prizná nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, prípadne navrhol zrušiť rozsudok okresného súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalobca sa nestotožnil s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie v zmysle ktorého okresný súd konštatoval, že nemal preukázané účinné predčasné zosplatnenie úveru k 03.04.2019 z dôvodu nepreukázania doručenia výzvy a oznámenia. Mal za to, že z predložených podacích hárkov bolo jednoznačne preukázané, že právny predchodca žalobcu odoslal výzvu aj oznámenie na adresu žalovaného, a to bez ohľadu na to, či sa žalovaný s uvedenou písomnosťou aj reálne oboznámil. Ak okresný súd dospel ohľadom doručenia výzvy a oznámenia k opačnému záveru, tak potom mal za to, že nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa názoru žalobcu boli splnené obidve zákonné podmienky v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ, a to aj s ohľadom na to, že v zmysle § 45 ods. 1 OZ mal žalovaný objektívnu možnosť sa s výzvou a oznámením oboznámiť. Podľa názoru žalobcu sa prvoinštančný súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, pričom poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 publikované v zbierke stanovísk ako R4/2021, ďalej poukázal na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/129/2010, sp. zn. 1OboV/63/2002. Vo vzťahu k samotnému podaciemu háрку poukázal analogicky na rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít, a to s poukazom na uznesenia NS SR sp. zn. 2Sžf/8/2009, sp. zn. 5Obdo/2/2017 a uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 174/2009. V ďalšej časti odvolania sa zaoberal splnením zákonných podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Uviedol, že za kvalifikovanú výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách možno považovať samotné oznámenie. V konaní bolo preukázané, že žalovaná v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného dlhu voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobu nedošlo k porušeniu § 92 ods. 8 zákona o bankách. Taktiež aj v tomto smere poukázal na viaceré rozhodnutia nielen NS SR a ÚS SR, ale aj odvolacích súdov, z ktorých citoval príslušné časti odôvodnení. V závere odvolania sa zaoberal nesprávnym posúdením otázky premlčania.

7. Podaním zo dňa 30.01.2023 žalobca doplnil svoje odvolanie vo vzťahu k otázke premlčania, a to s odkazom na najnovšie rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/224/2021 z 30.11.2021.

8. Na základe odvolania žalobcu krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) s použitím § 219 ods. 3 CSP a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil rozhodnutie v súlade s § 387 ods. 1, 2 CSP.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Podľa názoru odvolacieho súdu, rozhodnutie prvoinštančného súdu spĺňa parametre riadne a dostatočne odôvodneného rozhodnutia. Okresný súd sa dostatočne vysporiadal s rozhodujúcimi argumentmi žalobcu. V odôvodnení rozsudku okresný súd náležite vysvetlil dôvody, pre ktoré žalobu zamietol, citoval ustanovenia zákona, ktoré aplikoval, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Odvolací súd nezistil nesprávnosť procesného postupu okresného súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd svoje rozhodnutie aj náležite, presvedčivo odôvodnil, teda tak, ako ukladá ust. § 220 ods. 2 CSP, rozsudok je preskúmateľný súdom druhej inštancie.

12. Zo skutkového stavu, tak ako ho zistil súd prvej inštancie, vyplýva, že na základe zmluvy bol žalovanému zo strany právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 5.000 EUR s výškou úrokovej sadzby 12,90% ročne, s výškou RPMN 15,59% a priemernou RPMN 12,19%. Žalovaný ako dlžník sa na druhej strane zaviazal úver splatiť v pravidelných 72 mesačných splátkach po 100,58 EUR s poistením s termínom splátky vždy 20-tého dňa príslušného kalendárneho mesiaca, pričom posledná splátka mala byť splatnou dňa 20.01.2024. Celková čiastka, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť, predstavovala sumu 7.341,76 EUR.

13. Z rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že k zamietnutiu žaloby došlo z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Predmetom prieskumu odvolacím súdom sa tak v prvom rade stala otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, na ktorú je potrebné prihliadnuť z úradnej povinnosti a skúmať jej splnenie počas celého konania.

14. Odvolací súd poukazuje na to, že aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, ako to už bolo spomenuté vyššie. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu, t. j. aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok alebo tieto nároky naňho prešli zákonným spôsobom. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom tohto hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 192/2004).

15. V danom prípade sa právny predchodca žalobcu rozhodol zosplatiť úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere ešte pred konečným termínom jeho splatnosti, nakoľko žalovaný si neplnili svoje zmluvné povinnosti od 11/2018. Pri zosplatení spotrebiteľského úveru, je potrebné mať na vedomí, že veriteľ je podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ časovo limitovaný na využitie práva na zosplatenie úveru, ktoré musí uplatniť podľa § 565 OZ najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a omeškanie s ňou trvá, t. j. pre ktorú došlo k zosplateniu, teda do splatnosti tejto splátky, ktorá bezprostrednej nadväzuje na splátku od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie využiť, inak mu toto právo zaniká. Ak teda veriteľ svoje právo nevyužil alebo ho nevyužil včas, tak nedochádza k splatnosti celého úveru, ale platí pôvodné dojednanie strán, že dlh je splatný v splátkach (k tomu pozri. JUDr. Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax (komentár), EUROUNION, spol. s. r. o., rok 2015, str. 759).

16. Ďalšou podmienkou, ktorá súvisí s otázkou platného zosplatenia je preukázateľné doručenie jednostranných právnych úkonov veriteľa (výzvy a oznámenia) do dispozičnej sféry dlžníka (viď

rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/162/2020 z 27.10.2021, na ktoré poukázal prvoinštančný súd. Požiadavku preukázania dôjdenia (jednostranného) právneho úkonu (prejavu vôle) veriteľa ako odosielateľa do dispozičnej sféry dlžníka ako adresáta v zmysle § 45 ods. 1 OZ pre jeho platnosť a tým vznik práv alebo povinností, ktoré právne predpisy (v tomto prípade OZ) s takýmto právnym úkonom (prejavom vôle) spájajú, pričom podľa názoru odvolacieho súdu sa nejedná o formalistickú požiadavku.

17. Žalobca o doručení výzvy a oznámenia do dispozičnej sféry žalovaného predložil ako dôkaz poštový podací hárok (č. l. 28 a 30 spisu). Odvolací súd uvádza, že predloženie samotného elektronického podacieho hárku samo o sebe ešte nedokazuje, že došlo k dôjdeniu zásielky - výzvy a oznámenia aj do dispozičnej sféry žalovaného na adresu uvedenú v zmluve o úvere, t.j. nepreukazuje aký bol osud zásielky po jej odovzdaní na pošte. Aj keď odvolací súd chápe, že na doručovanie zásielky prostredníctvom poštového doručovateľa nemá odosielateľ vplyv a dosah, ust. § 45 ods. 1 OZ jednoznačne vyžaduje, aby prejav vôle došiel adresátovi - neprítomnej osobe. Nestačí teda v spore preukázať podanie zásielky na pošte, ale aj to, že pošta zabezpečila dôjdenie zásielky do dispozičnej sféry žalovaného ako adresáta, čím mu bola vytvorená objektívna možnosť oboznámiť sa s ňou a s jej obsahom. V danom prípade odvolací súd poukazuje taktiež na to, že právny predchodca žalobcu mal výzvu a oznámenie zasielať na adresu doručovania uvedenú v zmluve, pričom už samotné oznámenie o postúpení pohľadávky zasielal nielen na adresu doručovania podľa zmluvy, ale aj na adresu trvalého pobytu žalovaného (č. l. 31 a 32 spisu), pričom ani prvoinštančnému súdu sa nepodarilo žalovanému doručiť žalobu na adresu doručovania uvedenú v zmluve. Podľa názoru odvolacieho súdu, ak nie je možné zásielku doručiť na adresu doručovania uvedenú účastníkom, tak je povinnosť doručovať písomnosti vždy na adresu trvalého pobytu účastníka, nakoľko táto sa s ohľadom na zápis v registri považuje za adresu, na ktorú je možné písomnosť doručiť do dispozičnej sféry účastníka, pričom neoznámenie jej zmeny v ohlasovni je na ťarchu účastníka, ktorý si túto oznamovaciu povinnosť nesplnil. Žalobca nepreukázal nielen to, že výzva a oznámenie sa dostali do dispozičnej sféry žalovaného, ale ani to, či sa žalovaný v čase doručovania výzvy a oznámenia zdržiaval na adrese, kde sa mu podľa zmluvy mali doručovať písomnosti, pričom právnenému predchodcovi žalobcu bola známa adresa trvalého pobytu žalovaného, na ktorú mu rovnako ako v prípade oznámenia o postúpení pohľadávky mohol doručovať aj výzvu a oznámenie. V prípade nepreukázania zdržiavania sa žalovaného na adrese doručovania, avšak ak by bolo preukázané doručenie písomností do dispozičnej sféry žalovaného na adresu jeho trvalého pobytu, tak by neexistovali pochybnosti o tom, že písomnosti sa mohli dostať do jeho dispozičnej sféry, a to aj v prípade, ak by sa zásielka vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote, keďže by to bolo na ťarchu žalovaného, ktorý si nesplnil svoju ohlasovaciu povinnosť.

18. Odvolací súd ešte dopĺňa, že ak právny predchodca žalobcu zasielal oznámenie a výzvu doporučené, o čom predložil podací hárok, ktorý sám o sebe nepreukazuje doručenie zásielky do dispozičnej sféry adresáta, nebránilo mu nič v tom, aby predložil súdu aj potvrdenie o sledovanie zásielky pod podacím číslom. Zároveň považuje odvolací súd za potrebné poukázať aj na to, že z obsahu samotných podacích hárkov nevyplýva ani to, čo malo byť predmetom odoslania, keďže v nich absentuje akákoľvek informácia o zásielke resp. možnosť jej identifikácie, keďže na podacom hárku sú len informácie o podacom čísle, adresátovi, spôsobe odoslania a cene za službu. Z obsahu podacieho hárku tak nemožno verifikovať, že jej predmetom malo byť práve oznámenie, či výzva. Nie je totiž vylúčené, že medzi poskytovateľom úveru a žalovaným mohli byť uzavreté viaceré zmluvy.

19. Nepreukázanie splnenia podmienky výzvy, ale aj oznámenia do dispozičnej sféry žalovaného tak postačuje na prijatie záveru o neúčinnom zosplatnení úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu v zmysle a následne nemohlo tak dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle § 39 OZ z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. ako aj § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto žalobca nedisponuje aktívnou vecnou legitimitáciou v tomto sporovom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018, v ktorého odôvodnení sa okrem iného uvádza: „Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.).“

20. Keďže žalobca nenadobudol aktívnu vecnú legitímáciu v dôsledku neplatnosti neúčinného zosplatnenia úveru a následnej neplatnosti postúpenia pohľadávky, ktorú otázku prvoinštančný súd posúdil a priori ako prvotnú, tak správne rozhodol, že žalobu žalobcu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore zamietol. Nakoľko okresný súd dospel správne k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, nebolo potrebné skúmať, či pohľadávka žalobcu je alebo nie je premlčaná, nakoľko uvedené nebolo predmetom zamietnutia žaloby, a preto odvolací súd sa touto otázkou nezaoberal.

21. O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 255 ods. 1, § v spojení s § 396 ods. 2 CSP. V odvolaní bol síce plne úspešný žalovaný, nakoľko odvolanie žalobcu nebolo dôvodné, a odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, avšak z obsahu spisu vyplýva, že žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto mu odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.